

teszi esztorgályos segéd. Elfogatására megtették már a szükséges intézkedéseket.

Mire azonban ez kitudódott a gyilkos kiletéről, addigra az áldozat, özv. Kónya Antalné meghalt. Vasárnap kora reggel a 72 éves öregasszony belehalt borzalmas sérüléseibe. Esméletét egy pillanatra sem nyerte vissza és így kihallgatni sem lehetett. A holttestét tegnap délután boncolták föl a szegedi törvényszék orvosai, az alsóvárosi halottasházban. Temetése kedden délután volt.

Uj képzőművészeti alakulás.

— Két közgyűlés. —

(Saját tudósítónktól.) Különös véletlen folytán két igen érdekes közgyűlésen találkoztak a képzőművészet helyi érdekeltiségei a pünkösdi ünnepek alatt. Tisztújító közgyűlést tartotta a régi és alakuló közgyűlést az új egyesület. A múlt és jövő így szembeállítva nagyon érdekes összehasonlításokra ad alkalmat.

A régi képzőművészeti egyesület körülbelül tizenöt éve áll már fenn és mostani élete haldokláshoz hasonlít. Ez az ugynevezett reprezentatív művészeti egyesülés, csupa laikusokból és műbarátokból összeállítva. Az egyesület tisztikara és választmánya kényelmesen fogja föl föladatát és nem nagyon erőlteti meg magát, ha arról van szó, hogy a képzőművészet érdekeit megvédelmezze. Láttuk ezt a legutóbbi hosszú tárlatrendezési vajadásokból, melyek csak úgy vezettek eredményre, hogy a teljesen magukra hagyatott festők a saját erejükből hozták létre azt a kiállítást, melynek rendezésére a Képzőművészeti Egyesület képtelennek mutatkozott. A régi egyesületet tehát elérte az elmúlás szele s talán nem tévedünk, ha azt hisszük, hogy már nem sok idő fog elmúlni a teljes föloszlásig.

Az új társulásnak a vezető gondolatai ellenben olyanok, amelyek biztos fennmaradást helyeznek kilátásba. A képzőművészek saját anyagi érdekeik megvédelmezése céljából társultak és szociális alapon akarják megoldani a kérdést. Ez nagyon egészséges gondolat, mert a művészek osztályhelyzetének javulása az általános képzőművészeti érdekek jobb kiszolgálását teszi lehetővé. Bizalommal nézünk tehát az új társulás jövőjére. Dolgozni kell és a várt eredmény nem maradhat el. A régi egyesület napjának lehanyaglását is a közöny és a lelkesedés teljes hiánya idézte elő.

A két közgyűlésről az alábbi tudósításban számolunk be:

A Szegedi Képzőművészeti Egyesület vasárnap délután tartotta a városháza közgyűlési termében 15. évi közgyűlését. Back Bernát elnökölt, Gyuritz Sándor dr. igazgató terjesztette elő a múlt évi zárószámadást és az ez évi költségelőirányzatot. Ezek elfogadása után a közgyűlés a múlt évi vagyonkezelésre a fölmentvényt megadta. Ezután a tisztújítás következett.

Elnök lett Lázár György dr. Alelnökök: Back Bernát és Csernovics Agenor. Felügyelő bizottság: Rózsa Béla, Meák Gyula, Vajda Sándor. Választmányi tagok: Balassa Armin dr., Falta Marcel dr., Gaál Endre dr., Gyuritz Sándor dr., Holtzer Aladár, Jászai Géza, Regdon Károly dr., Székely Vilmos dr., Károlyi Lajos, Korpássy Gyula dr., Koós Elemér, Kovács János, Löw Immanuel dr., Leininger Gyula, Madár Imre, Malina Gyula, Obláth Lipót, Orkonyi Ede dr., Papp Gábor, Patzauer Sándor, Perjessy László, Raffay László, Rósa Izsó dr., Reök Iván, Sebestyén

Károly, Somogyi Szilveszter dr., Szarvady Lajos, Szőri József, Taussig Ármán, Tömörkény István, Ujj József dr., Vajda Béla, Vajda Imre, Várhelyi József, Wagner Adolf, Weiner Miksa és Zombori Antal.

A közgyűlés Prohászka Ottokár dr. püspököt az egyesület tiszteletbeli tagjául választotta meg.

Hétfőn délelőtt tartották a vidéki képzőművészek alakuló közgyűlésüket a Kass-kávéház Sakk-termében. A magyar művészet Budapestre irányuló központosításának ellen sulyozására indult meg elsősorban ez a szervezkedés, amely fővárosba való gravitálásnak nyomasztó sulyát a vidéki művészek erősen érzik. Az egyesület célja nagyobb vidéki városokban művészházak létesítése, tárlatok rendezése és az egyesület szegénysorsu tagjainak támogatása. A legfőbb törekvés azonban odairányul, hogy a nagyközönségben a művészet iránt való szeretet és érdeklődés fokozódjék, amit fölolvadások és előadások által iparkodnak elérni.

Az alakuló gyűlésre szép számban érkeztek Szegedre a vidékről is. A gyűlés tárgya az alakulás céljának ismertetése és a tisztikar megválasztása volt. Elnök Teltsch Ede, alelnökök Tornyai János és Szlányi Lajos, a szolnoki művésztelep vezetője, titkár Hódi Géza, helyettes titkár Endre Béla, pénztáros Tóbiás László, ügyész Czibula Antal dr. lett.

A szervezet négy szakcsoportra oszlik, a melyeknek élén külön szakelnökök állanak. A festőszakosztályban elnöknek Károlyi Lajost, jegyzőnek Szőri József dr.-t, a szobrászszakosztályban elnöknek Vig Ferencet, jegyzőnek Adámovics Sándort, az építészeti szakosztályban elnöknek Ottovay Istvánt, jegyzőnek Soós Aladárt, az iparművészeti szakosztályban elnöknek Sziggyártó Albertet, jegyzőnek Barabás Lajost választották meg. Az előkészítés munkájában nagy rész jutott Hódi Géza szegedi festőművésznek, akit ezért a legteljesebb elismerés illet.

Just a fuzióról. A függetlenségi pártok egyesülése dolgában még egyre tartanak a tárgyalások a pártvezérek között. Apponyi Albert gróf tegnap fölkereste Justh Gyulát, hogy vele személyesen is megbeszélje, mily formában és mily föltételek mellett volna lehetséges a fuzió s mik azok a programkövetelések, amelyekhez Justh, mint az egyesülés alapjához ragaszkodik? Justh Gyula tudósítónknak arra a kérdésére, hogy milyen eredménnyel biztatnak ezek a tárgyalások, a következőket mondta:

— Én első perctől kezdve azt a fölfogást vallottam, hogy a programra és a taktikára vonatkozó egységes megállapodás esetén magam is óhajtom az egyesülést. Azért ragaszkodom a program előzetes megállapításához, mert csak így remélhetem, hogy azok a törekvések, melyekért egész életemben küzdöttem, az új pártalakulás révén tovább érvényesülhetnek. Ha mi most csak úgy, se szó, se beszéd, összeállnánk, anélkül, hogy előre tisztáztuk volna egymás között nézetünket, ez nem erősödését, de belső gyöngeségét fokozná az ellenzék harcának. Mert azért egyesülni, hogy egy legközelebbi alkalommal valami aktuális politikai kérdés miatt újra szétváljunk, ennek igazán nem volna semmi célja, ez csak rontaná a függetlenségi elemek egymáshoz való jó viszonyát. Apponyi grófnak is az a nézete, hogy szükséges előre körvonalazni az új egyesült párt programját. Ezért fogjuk folytatni a tegnapi megkezdett beszélgetést.

— Mi igaz abból a hírből, hogy méltóságod visszavonulni készül a politikától?

— Erre csakugyan gondolok, de szándékomat csak abban az esetben valósítanám meg, ha az egyesülés sikerülne. Különben továbbra is aktív maradok, mert ép a lengehezebb időben nem hagyhatom el azokat, a kikkel eddig együtt küzdöttem.

Viharos közgyűlés a Vendéglős Bankban.

— Kimondták a felszámolást. —

(Saját tudósítónktól.) Az Országos Vendéglős Bank igazgatósága, ma délután négy órára közgyűlésre hívta össze a részvényeseket. A közgyűlés tárgysorozatán egyetlen pont szerepelt: a fölszámolás. Ez az egy pont is azonban éppen elég vitát és vihart provokált. A közgyűlés egészen este 8 óráig tartott és ezalatt az idő alatt egymást érték a legerősebb jelenetek, amelyeket jórészt Smollény Nándor elnöknek az önkényes eljárása idézett elő.

A bank közgyűlésén, — minthogy ez a bankok életében egy ilyen fontosabb fordulathoz bevétt szokás, — a Délmagyarország munkatársa is megjelent, de Smollény Nándor elnöknek, aki nagy előszeretettel nevezi magát újságirónak is ott, ahol ez a titulus valami előnnyel jár, kifogása volt ez ellen. Tudjuk, hogy a közgyűlésen a botrányt alig bírták elkerülni, de mégse tétélezzük föl a vezetőségről, hogy ennek a szerény banknak életében olyan dolgok történtek volna, melyek miatt félni kellene a legteljesebb nyilvánosságtól. A mai Smollény-féle eljárás pedig erre ad tápot és igazán kár volt, hogy elnöklésben teljesen járatlan ember basáskodása miatt a bank vezetősége eféle gyanúsításnak teszi ki magát.

A bank közgyűlésén a részvényesek teljes számban jelentek meg. A részvényesek egyik csoportja az igazgatóság mellett foglalt állást minden kérdésben, másik része pedig, a vidéki részvényesek, akik a pénzüket akarták menteni és az igazgatóság iránt bizalmatlanok voltak, Szakács József dr. ügyvédet bízták meg a közgyűlésen érdekük képviselésével.

A vihar mindjárt kitört a közgyűlés elején. Szakács József dr., részvényes-társai képviselésében megkérdezte az igazgatóságtól, hogy a részvények *kellő időben deponálva voltak-e* és azok a részvények, amelyek alapján egyesek bejelentették szavazati joguk arányát, *ki vannak-e fizetve*. Az igazgatóság ki akart térni az egyenes felelet elől és amikor ezt Szakács dr. határozottan követelte, akkor Dávid Sándor alelnök *székkel ütötte a padlót*, a többi igazgatóság-párti részvényesek pedig kiabáltak, az asztalt ütöttek, végre is Smollény elnök kijelentette, hogy *ez a kérdés nincsen fölvéve a tárgysorozatba és így nem engedi tárgyalni*.

Szakács dr. ezután amiatt szólalt föl, hogy az igazgatóság *nem terjesztett még mérleget a közgyűlés elé* és így vaktában nem lehet eldönteni, hogy van-e a fölszámolásnak helye. Mert ha a bank kötelezettségei nem haladják túl a vagyont, akkor lehet csak a fölszámolást kimondani, ellenkező esetben azonban, ha a vagyon nem elég fedezet a kötelezettségekre, akkor csődöt kell kérni. Ha nincs mérleg, ezt megállapítani nem lehet,

Butorvásárlók

sok pénzt takaríthatnak meg, ha szükségüket első kézből szerzik be. Erre alkalmat nyújt a most alakult

„Egyesült Műasztalosok Butorraktára.”

Tisza Lajos-körut 19., Kertész-féle péküzlettel szemben.
(Szeged, helybeli, elsőrendű asztalosmesterek ké-
ahol kizárólag mindenféle kivitelben, részletfizetésre is kaphatók.
szítményei, mi